

Đề bài

Tả cảnh giao thừa
ở bên Hồ Gươm
nhân dịp em được
bố mẹ cho ra
Hà Nội chơi.

Bài làm

Giao thừa năm nay, năm 2009, theo lệ thường, em được bố mẹ cho đi đón giao thừa ở Hồ Gươm – viên ngọc giữa lòng thành phố.

Từ sớm, Hồ Gươm đã được trang hoàng vô cùng lộng lẫy. Từ khắp mọi nẻo đường dẫn đến hồ đều treo các băng đỏ với nội dung chào năm mới, các hộp đèn, đèn nháy... Các cửa hàng quanh hồ cũng thấp đèn rực rỡ. Các hàng cây ven hồ cũng được khoác tấm áo muôn sắc bởi các sắc đèn tỏa sáng: xanh, đỏ, vàng, cam,... Tất cả tạo thành một quang cảnh huyền ảo quanh hồ. Khi màn đêm buông xuống, sương lãng đãng bao phủ, cả không gian Hồ Gươm hiện lên rực rỡ, lung linh, đến ngỡ ngàng. Tháp Rùa lộng lẫy trong những sắc màu của đèn điện nhưng vẫn thật tao nhã. Nó nằm giữa hồ, giữa bông bèo sương đêm như trong mơ. Không gian mặt nước từ bờ đến Tháp Rùa xa xôi mà gần gũi đến lạ! Xa xa về hướng bắc, rực rỡ mà trang nghiêm hiện lên một quang cảnh ánh sáng kì ảo. Đó là đảo Ngọc với đình Trấn Ba và đền Ngọc Sơn. Như vàng trắng khuyết kì lạ xuất hiện đêm ba mươi Tết là dáng vẻ đỏ thắm rực rỡ đến lay động của cầu Thê Húc. Càng gần thời khắc giao mùa, sương càng xuống nhiều rồi chuyển dần sang mưa phùn. Nhưng chính vì vậy mà cả không gian Hồ Gươm càng trở nên huyền ảo như mơ mà thực.

Trên bờ hồ, tấp nập người dân Thủ đô đến đón giao thừa. Các con đường quanh hồ đã không còn đường đi cho bất kì loại phương tiện nào. Người đông như đi trẩy hội. Vai chen vai, tay nắm tay. Ai ai cũng ủ mình thật ấm trong những chiếc áo khoác dày mà vẫn xuýt xoa vì lạnh. Dầu thế, chẳng ai muốn về trước thời khắc thiêng liêng, trọng đại của năm mới.

Đã gần đến 0 giờ, tất thảy mọi người đi đón giao thừa đều ngược mắt lên bầu trời đêm Hà Nội chờ đợi. Họ đang trông ngóng những bông pháo hoa bung nở. Mưa xuân lất phất, chấm những bụi nước lên gương mặt người Hà Nội. Chỉ còn mười giây nữa. Không ai bảo ai, tất cả nhắm ngược từ mười về không. “Năm, bốn, ba, hai, một... không!”. Một tiếng “Đoàng!” rất gọn nổ tan và loạt pháo hoa bay vút lên chói sáng bầu trời Hồ Gươm. Những sắc màu bung nở rực rỡ, huy hoàng. Tiếng pháo lộp độp nổ trong tiếng xuýt xoa “Đẹp quá! Đẹp quá!” của mọi người. Nhất là với những quả pháo đẹp, mọi người lại đồng loạt vỗ tay... Những giây phút ấy, mặt Hồ Gươm như rung rinh lay động, mặt nước, Tháp Rùa, đền Ngọc Sơn cứ thoát ần, thoát hiện, thoát rõ ràng, thoát mờ ảo như cõi Tiên cảnh nào.

Suốt mười lăm phút, dường như không ai để ý điều gì dưới mặt đất, tất cả đều ngược lên trời cao ngắm pháo hoa, cầu mong những điều tốt lành nhất cho năm mới. Ai ai cũng say sưa mê mải. Bởi thế, khi loạt pháo cuối cùng dừng lại, ai cũng xuýt xoa, tiếc rẻ. Mọi người lục tục ra về mà vẫn không thôi bình luận về pháo hoa.

Đêm giao thừa Hồ Gươm đã khép lại, ấn tượng không phai nhòa trong em là hình ảnh huy hoàng của những loạt pháo hoa rực rỡ. Thời khắc quan trọng ấy, em đã cầu chúc cho gia đình mình được mạnh khỏe, hạnh phúc.